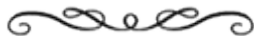

NGÀY SINH NHẬT CHỒNG

Mừng ngày sinh nhật của chồng, bà nọ dẫn ông tới tiệm vũ khỏa thân.

Anh gác cửa lên tiếng:

- Chào anh Tám. Khỏe không?

Bà vợ đưa mắt nhìn ông chồng:

- Sao hần biết anh?

- Ồ, thằng đó cùng đội banh trong sở.

Tới quầy rượu người quản lý cất tiếng:

- Anh Tám bữa nay uống gì?

Ông chồng ngó bà vợ:

- Trước khi em kịp hỏi, anh có thể giải thích liền, thằng đó cùng toán tranh giải trượt tuyết, cũng trong sở anh.

Tới cô vũ nữ cất tiếng chào:

- Mạnh giỏi anh Tám! Mèn đặc biệt nữa nhé!

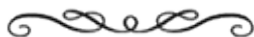
Hết chịu nổi, bà vợ điên lên, lôi anh chồng ra ngoài, đẩy vô chiếc taxi. Chợt nghe tiếng bác tài lè nhè:

- Ê Tám! Bữa nay mắc chứng gì mà bắt một em vừa già vừa xấu dzậy?

Đám ma Tám Tàng diễn ra vào ngày chúa nhật...

ÔNG Đ.. THÍCH NỮA

Gửi các bạn một câu chuyện có thật của ông bạn tôi, nhưng khó tin.

Nhân chuyện Bác Sĩ Nguyễn Quý Khoáng hiện đang sinh sống tại VN, xin chia sẻ với các bạn

một chuyện cũ: Từ bỏ Quốc Tịch Việt Nam.

Cách đây 6, 7 năm (2006) tôi đã TỪ BỎ quốc tịch Việt Nam (dĩ nhiên là Việt Nam cộng sản chứ không phải Việt Nam Cộng Hòa). Tìm mãi mới biết ĐƠN XIN THÔI QUỐC TỊCH VIỆT NAM ở Vietnam consulate (lúc đó ở San Francisco, Los Angeles, Washington DC nhưng bây giờ muốn có đơn này thì phải vào website của Bộ Nội Vụ)

Tôi gọi điện thoại vào VN consulate ở SF nhiều lần nhưng không ai trả lời. Lần sau cùng, bực quá nên nhấn vào máy:

“Các anh là những thằng vừa hèn vừa vô trách nhiệm” thì mấy tiếng sau một cô nhân viên hỏi đáp:

“Xin lỗi vì máy fax của chúng tôi bị hỏng từ... mấy tháng nay!” sau đó cô fax mẫu đơn cho tôi.

Đại khái đơn “Kính gửi Chủ Tịch nước CHXHCNVN” chi tiết không khác gì mấy so với bản tự khai lý lịch ba đời trong trại cải tạo.

“Họ và tên, bí danh, ngày tháng năm sinh, nơi sinh, tên cha, tên mẹ, năm ra khỏi VN, v.v.”

Nhưng điều khoản làm mất thì giờ nhất là: LÝ DO XIN THÔI QUỐC TỊCH VN.

Lần thứ nhất tôi ghi: “Vì không thấy cần thiết nữa”. Đơn đã bị bác với lý do: “Câu trả lời không rõ ràng”

Lần thứ hai: “Tôi và cả gia đình đều mang quốc tịch Mỹ, nên không muốn mang quốc tịch của một nước cộng sản, có thể ảnh hưởng tới tương lai con cháu”

Câu trả lời: “Không chấp nhận vì lý do mang tính thách thức”

Các bạn cũng nên biết là mỗi lần nộp đơn như vậy, phải trả 40 dollars tiền thị thực chữ ký cho Lãnh Sự Quán và tốn rất nhiều thì giờ thư từ qua lại. Kiên nhẫn nộp đơn lần thứ ba sau khi tốn \$120.00 dollars, và lần này, ở khoản “Lý do xin thôi quốc tịch VN” gửi chủ tịch nước CHXHCNVN, tôi đã ghi rất rõ ràng:

“ÔNG ĐÉO THÍCH NỮA” (thành thật xin lỗi nếu làm... bần tai các bạn)

Thật may mắn, lý do này lại được “chấp thuận” và chủ tịch nước đã ký tên, đóng dấu đảng hoàng giấy chứng nhận tôi không còn quốc tịch Việt Nam. Thật đúng tác phong của việt cộng, “nhẹ không ưa chỉ ưa nặng” nên đã biến tôi thành một người lỗ mãng nhất thế giới khi viết thư cho chủ tịch một nước. Năm 2010 tôi về Việt Nam, vừa đưa passport thì anh chàng công an nói ngay:

- “Này, tuy anh không còn quốc tịch việt nam, nhưng nếu có việc gì, chúng tôi sẽ xử anh như một người việt nam đấy nhé” .

